

Parti i en Strid mellem Sporvejsselskaberne og Arbejderbefolkningen, og det bør Politiet ikke gøre. Saa mister det den Tillid, som Politiet saa lidt som nogen anden Institution kan undvære. Tilliden til Politiet har her faaet et Knæk, og jeg tror, den højtærede Justitsminister handler urigtigt ved ikke at lade Sagen undersøge, saaledes at den Tillid, der bør være mellem Befolkningen og Politiet, muligvis kunde oprettes igen.

Markvorsen: Af den højtærede Landbrugsministers Udtalelser i Formiddagsmødet forstod jeg, at han opfattede mine Udtalelser angaaende Honorarer som en Bebrejdelse mod ham. Det er langt fra; jeg ved meget vel, at en hel Del af disse Honorarer ere meget gamle. Skulde f. Eks. Honoraret til Fiskeriinspektøren bebrejdes nogen Minister, maatte det være den højtærede Landbrugsministers Forgænger, Poul Christensen, da det var ham, der indsatte Fiskeriinspektøren til at lede Kontrollen med Østersfiskeriet i Limfjorden. Det har jeg ganske vist været med til, som det rigtigt blev omtalt, men det er mig umuligt at se andet, end at det havde været ganske naturligt at sige til ham: Dersom det passer med din Bestilling — hvad jeg for øvrigt har meget ondt ved at tro, da han bor i København —, saa lægge vi det ind under dit Embede, saa du kan røgte det sammen med det andet. Nu ved jeg godt, at Østers ere ikke Fisk, men de have det tilfælles med Fiskene, at de leve nede paa Bunden af Fjorden. Men, som sagt, mine Udtalelser skulde ikke være nogen Bebrejdelse mod den højtærede Landbrugsminister, lige saa lidt som mod nogen af de andre Ministre, jeg har haft Lejlighed til at gøre Henstillinger til. Paa ingen mulig Maade.

Jeg beklager meget den højtærede Indenrigsministers Svar angaaende Postvæsenet, skønt jeg var forberedt paa at faa et lignende. Naar den højtærede Indenrigsminister ser med koldt Blod over paa Postmestrene, der sidde og have mistet de 200 Kr. i Indtægt, og fremdeles skuer over paa Landbrugsministerens Budget og ser de Embedsmænd, som have beholdt Halvdelen af deres Honorarer, saa vil jeg for Resten anmode ham om at gøre Landbrugsministeren opmærksom paa den Uoverensstemmelse, der er der. Disse Honorarer burde efter min Mening, naar det skal være nogenlunde ligeligt, ogsaa fjernes.

Med Hensyn til Postgangen skal jeg sige, at det Eksempel, jeg fremdrog, med

et Brev, jeg vilde skrive eller muligt kunde skrive til mit Hjem, og som kom i Postkassen her Kl. 9, er et Eksempel, jeg tog fra det virkelige Liv. Det er saadan med mig, at naar jeg er færdig med et Brev, saa tager jeg det og putter det i den første Brevkasse, jeg træffer paa, selv om jeg ved, at det kommer til at vente. Jeg bærer mig ikke ad som den højtærede Indenrigsminister muligvis vil bære sig ad, naar han vil med Jernbanen: sidde og vente. Ja, dersom den højtærede Minister ikke har andet at bestille, saa kan det jo nok gaa, men ellers finder jeg det meget ufornuftigt. Jeg tror for øvrigt heller ikke, den højtærede Minister bærer sig saadan ad. Men jeg skal følge den højtærede Indenrigsministers Vejledning og, saa vidt det er mig muligt, komme mine Breve i Postkassen noget før jeg ved Toget gaar til Jylland med Forsendelsen. Jeg vil alt saa f. Eks. lægge et Brev i Fredag Aften, lige før Toget gaar Kl. 7,50 eller 8,30. Saa kommer det til Nykøbing næste Dags Middag. Men er det saa Søndag Dagen efter, bliver det først udleveret Mandag Morgen omkring Kl. 9,30. Men nu gaa vi en Dag frem og sige, at jeg lægger det i Torsdag Aften. Saa kommer det til Nykøbing om Fredagen Kl. ca. 10 $\frac{1}{2}$. Skønt det kun er en lille halv Time fra min Hjemstavn, ligger det til næste Dags Formiddag, og jeg faar det først imellem 9 og 10, 23 Timer efter, at det er kommet til Nykøbing. Sidste Vinter var der saa megen Tale om Postombæringen i København, og jeg nævnedes før, at i Provsbyerne bæres Posten om 4—5—6 Gange daglig. Men den højtærede Minister vil forstaa, at det er noget langsomt, naar et Brev til mit Hjem, som ligger en halv Mil udenfor Nykøbing, behøver 23 Timer om at komme frem. Det er ikke for at klage over Postgangen paa Landet, jeg kræver den slet ikke forbedret, men det er kun til Belysning af, at jeg og andre have været med til at stille Ændringsforslag om at indskrænke Ombæringen i København og Provsbyerne for derved at spare. Jeg tror nemlig, at skal det være andet end Talemaader med at spare, skal der gøres Alvor af det, maa vi spare paa de Konti, hvor der lader sig spare, uden at det skader, og jeg tror virkelig, at der lader sig spare en hel Del paa Postombæringen ligesom i Honorarer. Jeg bebrejder, som før sagt, slet ikke Ministrene noget, men jeg rettede i mit første Foredrag min Henvendelse til den højtærede Sparekommissions Formand. Jeg mente, at Kommissionen var bleven